

ת"פ 9369/01 - מדינת ישראל נגד אוראל שמואל

בתי המשפט

ת"פ 9369-01-13
29 אפריל 2015

בית משפט השלום קריית גת

בפני: כב' השופטת נגה שמואלי-מאייר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נ ג ד

אוראל שמואל ת.ז. 205594153

הנאשם

nocchim:

ב"כ המאשימה עו"ד דורית גרינברג

הנאשם ובה כוחו עו"ד דובב שחן

[פרוטוקול הושמטה]

גזר דין

כללי:

הנאשם הורשע על פי הודהתו במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצורך עצמית בניגוד לס' 7(א)+7(ג) רישא לפוקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973, בכר שבום 1/1/2013 בסמוך לשעה 00:40 החזק הנאשם בתוך צנצנת בוגנית ביתו, סם מסוכן מסווג קוקאין במשקל של 4.9998 גרם נתנו, כשהוא מ חולק ל-2 אריזות מפלסטיין.

2. ביום 13/1/2014 הציגו הצדדים בפני הסדר דיןוי לפיו, הנאשם הודה במינויו לו, לא הורשע, והצדדים הסכימו כי יתකיר בעניינו. המאשימה הודיעה כי היה ויתקבר תסוקור חובי היא תגביל עצמה לעונשה בדמות עבודת שירות למשך 6 חודשים ואילו הסגנור הודיע כי יעתור להימנע מהרשעה.

א. טענות הצדדים:

3. המאשימה עתרה להרשותו של הנאשם ולהטלת עונשים של: עבודות שירות למשך 6 חודשים, מאסר מוותנה, קנס ופסילה מוותנית, תוך שטענה כי מתחם העונשה הראי בעבירות החזקת סם שלא לצורך עצמית בנסיבות דומות לקרה

עמוד 1

דין נע בין 8 לBIN 18 חודשים מססר בפועל.

4. הסניגור הפנה לנשיותו האישיות של הנאשם, לעובדה כי זו לו הסתמכותו הפלילית הראשונה כבגיר, להודאותו במיחס לו, ולהיסכן בזמן שיפוטי ועתר במקורה זה לבקר את שיקולי השיקום להורות על הימנעות מהרשעה לצד ענישה של ביצוע עבודות של"צ.

5. הנאשם הביע חרטה על מעשיו, והתחייב כי הם לא יישנו.

כל צד הגיע פסיקה התומכת בעמדתו.

ב. תפקידו השירות המבחן:

בעניינו של הנאשם הזמין והוגשו שלושה תפקידים.

6. מתקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 3/7/2014 עולה, כי הנאשם בן 20; בן להורים גראושים; סיים 13 שנות לימוד בмагמת חשמל; לא גvais לצה"ל בשל מעורבותו בפלילים וביעות משקל.

שירות המבחן מפרט עוד מקורותיו של הנאשם אשר מפאת צנעת הפרט לא ארchip בלבד מלצין, שה הנאשם גדל לתוך מורכבות משפחתית בה אביו, ריצה עונשי מסר ממושכים, תוך שאמו התמודדה לבדה עם גידול הילדים. משך, מגיל צעיר התגorderהו הנאשם בבית סבתו ויצא לעבוד על מנת לסייע בפרנסת המשפחה ובמקביל ניהל אורח חיים שלו ועברייני. עד כיתה ט' גילה הנאשם קשיים במישורי חייו השונים עד למעברו לבית הספר "אורט אדיבי", שם הישגיו הלימודיים השתפרו ומשיך, המשיך ללימודיו שנה י"ג בмагמת חשמל.

7. הנאשם שיתף את השירות בקשרים עימם נאלץ להתמודד בשנות התבגרותו וביניהם, הסתגרותו בבית עקב עודף משקל, דבר שגרם לו לחברה שליטה ולנהל אורח חיים שלו ועברייני, על מנת לשרוד ולקדם את עצמו כלכלי. לדבריו בפני השירות, מאז החל ללמידה בבית הספר "אורט אדיבי" חל שינוי בעמדותיו, בתפישת עולמו ובמטרותיו, תוך שקידם את עצמו במטרה לניהל אורח חיים תקין, היכול לעמודה מסודרת והימנעות מעורבות פלילית. הנאשם שיתף את שירות המבחן גם בעובדה כי הוא קיבל פטור זמני שירותי צבאי על רקע משקלו העודף ואולם, הוא לא יותר על האפשרות להתגייס לצבא ו עבר ניתוח לקיצור קיבוה על מנת להיות כשיר לשירות.

8. הנאשם הכחיש בפני השירות המבחן שימוש בחומרים משני תודעה בעבר או בהווה. בהקשר זה ציין הנאשם בפני השירות, כי התמכרותו של אביו לסמים ומעורבותו בפלילים הרתיעו אותו מניהול אורח חיים שלו והתמכרותו. שירות המבחן ציין כי הנאשם זמן לבדוקות שנית בשירות המבחן ואולם, בשל הפסקת מערכת הבדיקות בשירות, טרם עלה בידיו לבחון את נקיונו של הנאשם מסמים.

9. הנאשם הסביר את ביצוע העבירה על ידו על רקע המצב הכלכלי הקשה בו היה נתון באותה עת. לדבריו, הוא שמר על הסמים עבור חברו בתמורה לתשלום כספי. להבנתו באותה עת, לא היה מדובר בעבירה פלילתית והוא לא נתן דעתו

להשלכות ולמחירים אותם הוא עלול לשלם בגין ביצוע מעשיו, כאשר כיוון שהוא מבין את חומרת מעשיו ומוכן לשלם המחייבים הנדרשים בגיןם.

10. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מציג עדשה מטשטשת ומצמצמת בכל הנוגע למעורבותו בעבירה, וכי הנאשם מגלה קשיים בהתבוננות ובביקורת דפוסי התנהגותו המופנים בו ואשר היו את המצע לביצוע העבירה, על רקע המוטיבציה הגבוהה שלו להימנע מניהול אורח חיים עברייני ומאבקו היומיומי בכר.

11. מודיע שהתקבל אודות הנאשם הקבוצה הטיפולית למשוחרים הנטוויים בתנאי מעצר בית עלה, כי הנאשם השתתף במרבית המפגשים, עם הזמן נפתח והחל לשפתח מעולם הרגשי, ובכלל זה בקשיים לגдол בצל אב המרצה עוניי מסר ממושכים, הנאשם תרם רבות לתהילך הקבוצתי, ניכר היה כי הנאשם קשוב לחבריו הקבוצה ובועל יכולת לשיקוף ולקיום דיאלוג עमם.

12. התרומות גורמי הטיפול הייתה, כי הנאשם עבר תהילך משמעותי, נתרם מהטהילך הקבוצתי, וכי לנายน פוטנציאלי לתפקיד תקין בעתיד, תוך שהוא עורך מאמצים רבים לקידומו העצמי.

13. בכל הנוגע למסוכנות נשקפתמן הנאשם וסיכויו שיקומו העיריך שירות המבחן מחד גיסא, כי לנายน, יכולות, CISורים ומוטיבציה גבוהה לתפקיד תקין שיאפשר את קידומו האישית והצלהו בניהול אורח חיים נורטטיבי יציאה ממעגל חיווי הנוכחי, תוך שהוא פועל לכך הן במשור הלימודי והן במישור גיסו לצבע. מנגד, להתרומות השירות השפעות הסביבה בה גדל הנאשם וחיפויו האינטנסיבית לעברינות והערכיהם אותו ספג בביתו הופנו בו במידה מה, תוך שהוא פועל על פיהם. שירות המבחן העיריך עוד, כי במצבים בהם נחלשים כוחותיו, ניכר בו קושי להתמודד באופן מוקדם. להערכת השירות, מן הנאשם נשקפת מסוכנות להישנות התנהגות פורצת חוק בעתיד ומשכך, הנאשם זוקק בשלב זה בחיוו למסגרת תומכת ומצבת גבולות.

14. בסופה של תסקירות המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם עונש של צו שירות למען הציבור בהיקף של 180 שעותatsu מבחן במשך שנה, תוך הימנענות מהרשעתו. להמלצתו זו הגיע השירות תוך שילוח בחשבון בין יותר את השיקולים הבאים: הפער בין יכולותיו ורצונותיו של הנאשם לתפקיד תקין ולניהול אורח חיים נורטטיבי לבין השפעת הסביבה בה גדול, הניכר בו בעיקר בעלותו משביר; ההתרומות לפיה, קימת אצל הנאשם נזקקות טיפולית שהיה בה כדי לצמצם את המסוכנות נשקפתמן; העבודה כי מדובר בעבירה הראשונה עליה עומדת הנאשם לדין כבגיר; ההשקעה אותה משקיע הנאשם לצורך שינוי אורחות חייו; ועל מנת שלא לפגוע בסיכויו לניהל אורח חיים תקין להשתלב בחברה, ובסיכום להתגיים לצה"ל, מסגרת משמעותית שהיה בה כדי להקנות לו ערכים חיוביים.

15. מתスクיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 6/10/2014 עולה, כי במהלך תקופה הדחיה התנהלו של הנאשם התאפיינה בקשי לש�험 פעולה, כאשר רק במהלך השבוע הראשון כתיבת התסקיר חדש הנายน את הקשר עם השירות. שירות המבחן מצין עוד, כי בשלוש בדיקות שתן שנערכו לנายน נמצא שרידי סם וכי הנאשם הביע תרומות על תוצאות הבדיקות, תוך שמנע מהשירות לעורוך עמו בחינה ובדיקה מעמיקה של מצבו.

16. בנסיבות אלה, חוזר בו השירות מהמלצותיו הקודמות לעניין הטלת צו שירות לטעלת הציבור, המחייב ניקיון משימוש

בسمים ומהמלצטו להעמדת הנאשם בצו מבחן, חרף הערכתו כי לנԱם נזקנות טיפולית, לאור עמדותיו של הנאשם התנהלותו המגמתית, והספק באשר ליכולתו להירטם ולהירטם מקשר טיפולי ממשך ומחיב.

17. מתקירו העדכני של שירות המבחן שהוגש ביום 22/4/2015 עולה, כי בתקופת הדחיה מסר הנאשם בדיקות שתן אשר נמצאו נקיות מסמך; הנאשם עובד כיום במאפייה באשקלון ובמקביל סיים את לימודיו בתחום החשמל; בכונתו לבחון אפשרות תעסוקה בתחום לימודי עד שיסתים ההליך הפוליטי בעניינו באופן שיאפשר לו בהמשך גiros לזכה".

18. שירות המבחן התרשם כי הנאשם נמצא בשלב بحيו בו הוא מבקש לקדם את עצמו ולנהל חייו באופן תקין תוך השתלבות במסגרות נורמטיביות והמליצ' על השחת עונש בדמות צו של"צ בהיקף של 180 שעות וצו מבחן למשך שנה ועל הימנעות מהרשעה לאור העובדה כי מדובר בעבריה הראשונה עליו עומד הנאשם לדין כביגר; לאור פועלו והשיקעת המשאבים מצדיו לטובת שניי אורחות חייו ועל מנת שלא לפגוע בסיכויו להתגיים לצבאי, לנהל אורח חיים תקין ולהשתלב בחברה.

בעניינו של הנאשם הזמנה והוגשה חוות דעת מעת הממונה על עבודות השירות.

19. חוות דעת הממונה על עבודות השירות שהוגשה בעניינו של הנאשם ביום 29/3/2015 עולה, כי הנאשם נמצא מתאים לביצוע עבודות שירות.

ג. דין והכרעה:

20. בסימן א' לפפרק ו' לחוק העונשין, תש"ל"ז-1977 (להלן: החוק) אשר הוסף לחוק במסגרת תיקון מס' 113 נקבע עקרון הילימה כעיקרון המנחה בענישה, היינו ניתן משקל בכורה לשיקולי גמול, ונקבע כי בראש ובראשונה על העונש להלום את חומרת העבירה בנסיבותיה ואת מידת אשמו של הנאשם.

21. בקביעת מתחם העונש ההולם בהתאם לעקרון הילימה יש להתחשב בערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה, במידה הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוגגת, ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה.

ג.1. הערך החברתי שנפגע כתוצאה מעשי הנאשם:

22. השלכות השימוש בסמים הן על המשתמשים בהם והן על החברה הכלכלותה הנק נרחבות והרטניות ועל בתיהם המשפט לתרום את חלקם בעקבירתם וביעור הנגע. הערך החברתי אשר נפגע כולל את הפגיעה בשימושים בסמים ואת הנזקים הכלכליים והחברתיים העקיפים כתוצאה ממשום בסמים. הגנה על שלום הציבור מפני פגיעתם הקשה של סמים מסוימים הינה ערך חברתי חשוב. בית המשפט העליון קבע בשורה ארוכה של פסקי דין כי נגע הסמים פשה בארץינו כמגיפה וمشחק, מצווים בתיהם המשפט לתרום את חלקם במלחמה בגין זה באמצעות הטלת עונשים חמורים ומרתיעים וכי הצפת המדינה בכמותות גדולות של סם, מעשה שהולך ומתרחיב, יכול להיבלם רק באמצעות ענישה חמירה. מי שנגזר אחראי מעשי עבירה המסכנים חי אדם בצורה מפליגה, צריך לדעת אל- נכון כי אם יתפס יטופל עניינו בכל חומרת הדין (ראו לעניין זה: ע"פ 575/88 **עודה נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים המשפטיים)).

23. לפה לעניין זה דבריו של כב' השופט הנדל בע"פ 11/972 מדינת ישראל נ' אמара (פורסם במאגרים המשפטיים):

"את נגע הסמים יש לעקור מן השורש. יצור, הפגיעה, סחר וכמוון גם שימוש בסמים - כל אלו מסבים נזק עצום. הנזק נגרם לא רק למעגל הסגור של המעורבים היישרים ביצוע העירות, אלא גם לחברת הכלולות..."

24. ראו גם דבריו של כב' השופט שהם בע"פ 3117/12 ארכיב נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים המשפטיים):

"בית משפט זה עמד, לא אחת, על חומרתן היתרה של עבירות הסמים, ועל ההשלכות הקשות שיש לשימוש בשם על גופו ועל נפשו של המשתמש(ראו, למשל, בע"פ 6029/03 מדינת ישראל נ' שמאן, פ"ד נח (2) 734 (2004)). לפיכך, אמורה הענישה "לשקוף את הצורך הדוחק להביא לדברת הנגע" (שם, עמ' 740). בע"פ 9482/09 ביטון נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报], (24.7.2011) נתן חברי, השופט ס' ג'ובראן, ביטוי למיניות הענישה בעירות סמים, באומרו: "אכן, נגע הסמים הפוגע קשות לחברתו מחיב מלחתת חרומה והעונשים שיגזרו על ידי בתו המשפט בשל עבירות סמים צריכים להשתלב במאבק הכלול לדברת הנגע. על כן, יש ליתן משקל ממשי לשיקול הרטעת אל מול השיקולים האישיים, אשר משקלם יהיה נמוך יותר במקרים כגון אלה".

ג.2. מידת הפגיעה בערך המוגן:

פירוט נסיבות רלוונטיות לפי ס' 40 ט (א) (1)-(5) :

25. מידת הפגיעה בערך המוגן בעניינו הינה ממשית וזאת בהתחשב בעובדה כי מדובר בסוג קוקאין המוגדר כסם "קשה" שנמצא ברשות הנאשם כשהוא מחולק לשתי אריזות מפלסטיים ובכמות שהינה יחסית גבוהה. בהקשר זה אף לקחתי בחשבון את חלקו המרכזי והעיקרי של הנאשם במהלך הדברים, בעובדה שה הנאשם יכול היה להבין את אשר הוא עושה, את הפסול שבמעשה או את משמעות מעשהו וכי היה יכולו להימנע מהמעשה עת לא נפגעה מידת השליטה שלו על מעשהו.

26. אולם, בפני שירות המבחן טען הנאשם כי הרקע לביצוע העבירה הינו, מצבכלכלי קשה בו היה נתון באותה עת והעדר מודעותו לעובדה כי שמירת הסמים בעבור אחר ובתמורה לכיסף מהוועה עבירה פלילית, ואולם - אין בכך בשום אופן כדי להוכיח את מעשיו ולגרוע מהביחון הנדרש לציבור, המבקש להיות מוגן מפני פגעתם הקשה של סמים מסוכנים, ובעניין זה יש להביא בחשבון את הנזק הישיר והעקיף שנגרם וועל היה להיגרם מביצוע העבירה.

ג.3. מדיניות הענישה:

27. מדיניות הענישה בעבירות הסמים בה הורשע הנאשם, מתחשבה לצורך במאבק ברגע הסמים המסוכנים ובפרט אלו שלא נעשו לצריכה עצמית וצופים פני הוצאותם מיידי המחזק לציבור בכללות. בוחינת מדיניות הענישה הנוגגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאים עונשים במנעד רחב, החל מספר חודשים מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות ועד לתקופות מאסר ממושכות.

ברע"פ 8374/06 גילילוב נ' מדינת ישראל (12.12.06), (פורסם במאגרים המשפטיים), דחה בית המשפט העליון בקשה רשות ערעור לעונש שהוטל על נאשם, נעדר עבר פלילי, שהורשע על יסוד הודהתו בעבירה של החזקת סמים מסוכנים שלא לצורך עצמית מסווג קנבוס במשקל של 869.14 גרם. על הנאשם הוטל עונש של - **5 חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות ומאסר מותנה.**

ברע"פ 1188/08 חלבני נ' מדינת ישראל (12.2.08), (פורסם במאגרים המשפטיים), דחה בית המשפט העליון בקשה רשות ערעור של נאשם שהורשע בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצורך עצמית של סם מסווג הרואין במשקל של 15 גרם. על הנאשם הוטלו בבית משפט השלום - **6 חודשים מאסר בפועל** והערעור שהוגש על ידי הנאשם לבית משפט המחויזי נידחה.

ברע"פ 10423/09 שורר נ' מדינת ישראל (26.4.10), (פורסם במאגרים המשפטיים), דחה בית המשפט העליון בקשה רשות ערעור לעונש שהוטל על נאשם, נעדר עבר פלילי, שהורשע על יסוד הודהתו בעבירה של החזקת סמים מסוכנים שלא לצורך עצמית מסווג קנבוס במשקל של 574.75 גרם. על הנאשם הוטל עונש של - **6 חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה, קנס והתחייבות כספית להימנע מביצוע עבירה.**

ברע"פ 4862/10 אנקורי נ' מדינת ישראל (29.6.10), (פורסם במאגרים המשפטיים), נדחתה בקשה רשות ערעור של נאשם שהורשע בהחזקת סם מסווג קוקאין במשקל של 11 גרם ונדון לעונש של - **20 חודשים מאסר בפועל.**

ברע"פ 7572/12 הוזיל נ' מדינת ישראל (23.10.12), (פורסם במאגרים המשפטיים), נדחתה בקשה רשות ערעור של נאשם שהורשע בהחזקת סם שלא לצורך עצמית מסווג הרואין במשקל של 5.3 גרם והפרעה לשוטר במילוי תפקידו ונדון בבית משפט השלום לעונש של - **12 חודשים מאסר בפועל ומאסר מותנה.** הערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט המחויזי על חומרת העונש נדחה.

ברע"פ 1515/14 אוחנה נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים המשפטיים), דחה בית המשפט העליון את בקשה רשות הערעור של הנאשם שהורשע ביחד עם אחרים בעבירה סיוע להחזקת סם שלא לצורך עצמית, מסווג קוקאין, במשקל 20 גרם, ונדון בבית המשפט השלום לעונש של - **7 חודשים מאסר בפועל ומאסרים מותניים.** הערעור שהוגש על ידי הנאשם לבית המשפט המחויזי על חומרת העונש נדחה.

ברע"פ 747/14 לוי נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים המשפטיים), דחה בית המשפט העליון את בקשה רשות הערעור של הנאשם שהורשע באחזקת סם שלא לצורך עצמית, מסווג הרואין במשקל של 5 גרם ומשוג קוקאין במשקל של 0.095 ובabayra נוספת של החזקת סם מסווג הרואין לצורך עצמית ונדון בבית משפט השלום ל- **8 חודשים מאסר ומאסרים מותניים.** הערעור שהוגש על ידי הנאשם לבית המשפט המחויזי על חומרת העונש נדחה.

בעפ"ג (מחוזי באר שבע) 18589-02-12 למלמיב נ' מדינת ישראל, (פורסם במאגרים המשפטיים), התקבל ערעורו
עמוד 6

של נאשם שנדון בבית משפט שלום ל- 12 חודשים מאסר בפועל בגין ביצוע עבירה של החזקת סם שלא לצורך עצמית מסוג הרואין בכמות של 4.98 גרם ובית המשפט המ徇וי הקל בעונשו וגורע עליו עונש של - **6 חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות.**

בע"פ (מחוזי חיפה) 12-09-4757 דהן נ' מדינת ישראל (21.3.13), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירה של החזקת סם שלא לצורך עצמית, קוקאין במשקל של כ- 17 גרם, ונדון ל- **12 חודשים מאסר בפועל.**

בת"פ (מחוזי חיפה) 382/03 מדינת ישראל נ' עלאק (1.7.04), הוטל על נאשם שהורשע בהחזקת 15 גרם סם מסוג קוקאין, עונש של - **20 חודשים מאסר בפועל.**

בת"פ (שלום טבריה) 9-09-764-04 מדינת ישראל נ' מוריינו ואח' (25.6.09), נגורע על נאשימים, נעדרי עבר פלילי, שהורשעו בעבירות של החזקת סם שלא לצורך עצמית וניסיון לשיבוש מהלכי משפט (על נאשם 1 בלבד) בכר שהחזיקו 539.49 גרם נטו חשיש, 62.66 גרם נטו נוספים חשיש + 6.48 גרם נטו קנבס - **6 חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות,** מאסרים מותנים, פסילת רישיון נהיגה והתחייבות להימנע מביצוע עבירה.

בת"פ (שלום קריית גת) 12-11-12-12111 מדינת ישראל נ' נאסר (2.9.13), הנאשם הורשע על יסוד הודהתו בעבירות של החזקת סם שלא לצורך עצמית ושיבוש מהלכי משפט בכר שהחזק 254 גרם חשיש ובמהלך החיפוש השליך חלק מהסם. נקבע מתחם עונייה הנע בין 6 ל- 18 חודשים מאסר בפועל. בית המשפט התחשב בנסיבות המיחזקות של הנאשם וגורע עלייו - **3 חודשים מאסר,** הפעלת מאסר מותנה שהיא תלוי ועומד כנגדו, מאסרים מותנים, פסילה מותנית וחתימה על התחייבות להימנע מביצוע עבירה.

בת"פ (שלום קריית גת) 14-07-3752 מדינת ישראל נ' ביטון (19.3.15), הנאשם - כבן 22, נעדר כל עבר פלילי הורשע על יסוד הודהתו בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצורך עצמית מסוג קוקאין במשקל של 4.53 גרם נטו ונדון ל- **6 חודשים מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה, קנס, חתימה על התחייבות להימנע מביצוע עבירה, צו מבנן ופסילה בפועל** חרף המלצת השירות המבחן להורות על ביטול הרשותו לאור הליך טיפול.

28. לאור כל האמור לעיל, בהערכתם החברתיים שנפגעו כתוצאה ממשי הנאשם, מידת הפגיעה בהם, בנסיבות ביצוע המעשים ולאחר שבחנתי את מדיניות העונישה הנהוגת, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נוע בין **3 חודשים מאסר, שיכול וירצוץ בעבודות שירות, לבין 10 חודשים מאסר.**

29. לעומת זאת, מעתה מזכיר כי במסגרת "ימי דין מקדמים" המתנהלים בפניו הציגה המאושרה במקרים בעלי רף חומרה דומה ואף חמור מזה שבעניינו עמדות עונשיות מחמירות פחות:

כך למשל, **בת"פ (שלום קריית גת) 58280-02-13** באיחוד דין עם **ת"פ 10106-06-13** ו**ת"פ 10418-06-13 מדינת ישראל נ' ביטון** (4/11/2013), עתירה המאשימה להטיל על נאשם שהורשע בעבירה של החזקת סם שלא לצורך עצמית מסוג 1-AM-2201-AM במשקל של 50.5 גרם נטו כשהוא מוחולק למנות ובשתי עבירות של החזקת מקום להימורים או

הగROLות עונש של - מאסרים מותניים, קנס וחתימה על התחייבות להימנע מביצוע עבירה.

בת"פ (שלום קריית גת) 15090-03-14 22349-12-14 מדינת ישראל נ' עמר (10.3.15) עטרה המאשימה להטיל על נאשם שהורשע בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית מסווג חשיש במשקל של 2.6365 גרם נטו ובعبارة של הטרדה באמצעות מתקן בזק עונש של - הארכת מאסר מותנה, מאסר מותנה, חתימה על התחייבות להימנע מביצוע עבירה ופסילה מותנית.

בת"פ (שלום קריית גת) 48139-10-11 מדינת ישראל נ' כהן (13.7.14), עטרה המאשימה להטיל על נאשם שהורשע בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית מסווג חשיש במשקל של 24.50 גרם עונש של - הארכת מאסר מותנה, חתימה על התחייבות להימנע מביצוע עבירה ופסילה מותנית.

בת"פ (שלום קריית גת) 42257-04-12 מדינת ישראל נ' שטיינר (1.4.15) עטרה המאשימה להטיל על נאשמת שהורשעה בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית מסווג קנבוס במשקל של 200 גרם נטו עונש של - מאסר מותנה, קנס ושל"צ בהיקף של 140 שעות.

בת"פ (שלום קריית גת) 42234-04-12 מדינת ישראל נ' קלינשmidt (12.6.13), עטרה המאשימה להשית על נאשם שהורשע בעבירה של גידול, ייצור והפקת סם מסוון מסווג קוקאין במשקל של 3.5 ק"ג עונש של - 6 חודשים עבודה שירות, קנס, מאסר מותנה ופסילה בפועל.

בנסיבות אלה, לא נהירה לי עדמזה העונשיות של המאשימה בתיק זה הכלולית ענישה של מאסר בפועל למשך 6 חודשים אשר יכול וירוצה בעבודות שירות והביסיס לאבחנה בין נסיבותיהם של המקרים השונים.

30. זאת ועוד יזכיר כי הפסיקה אליה הפנתה המאשימה אינה דומה למקורה שבפני.

ראש וראשית, המדבר בפסקה שניתנה טרם כניסה של תיקו 113 לתוקף. שניית ולגופו של עניין - **ברע"פ 4921/07 קליאבת נ' מדינת ישראל (3.7.07)**, (פורסם במאגרים המשפטיים), דחלה בית המשפט העליון בבקשת רשות ערעור לעונש שהוטל על נאשם, שהורשע בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית מסווג קוקאין במשקל של 5.55 גרם ונדון בבית משפט השלום לעונש של מאסר מותנה. בית המשפט המ徇די החמיר את עונשו של הנאשם וגזר עליו עונש של - 8 חודשים מאסר בפועל, חרף המלצה השירות המבחן להשית על הנאשם עונש של עבודות שירות בגין דמיון למקורה שבפני בו ממלי"ץ השירות על הימנעותו מהרשעה. **ברע"פ 7960 נ' מדינת ישראל (2.11.11)**, (פורסם במאגרים המשפטיים), דחלה בית המשפט העליון בבקשת רשות ערעור לעונש שהוטל על נאשם, שהורשע בעבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, החזקת סם לצריכה עצמית וסחר בסם מסוון מסווג קוקאין ונדון בבית משפט השלום לעונשים של 340 שעות של"צ ומאסרים מותניים. בית המשפט המ徇די החמיר את עונשו של הנאשם וגזר עליו - 5 חודשים מאסר בפועל - מיותר לומר, כי מדובר בעבירות בעלות רף חמורה גבוהה מזה שבפניינו.

בנסיבות אלה ברוי כי אין דין מקרים אלה כדי דין המקורה שבפני.

ג.4 חריגה ממתחם ענישה זה לקולא אפשרית בשל שיקולי שיקום, ולהומרא בשל שיקולי הגנה על שלום הציבור בעתיד. האם יש מקום במקרה זה לחרוג ממתחם העונש ההורם?

ג.5 בעניינו של הנאשם עוד לפני שקיילת שיקולי השיקום, ישנן נסיבות מילוט רבות לעונש ממופרט בס' 40 יא לחוק, וכי העולה ממסקורי שירות המבחן ובכלל זה: הפגיעה של העונש בנאשם; הנזקים שיגרםו לנאשם מביצוע העבירה ומהרשעתו; נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו וזרתו למוטב ומאמץיו לחזור למוטב; מאמציו של הנאשם לתיקון תוצאות העבירה; שיטוף הפעולה של הנאשם עם רשותות אכיפת החוק; התנהגותו החובית של הנאשם ותרומתו לחברה; נסיבות חיים קשות שהייתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה; עברו הפלילי הנקי; העובדה כי חלפו כשנתיים וחצי מאז ביצוע העבירה במהלך מהלכה לא הסתבר הנאשם בפליליים.

31. זאת ועוד, לא ניתן להתעלם מכך שאת המיחס לו ביצע הנאשם בהיותו על סף הקטינות, כאשר בעת ביצוע העבירות היה הנאשם בן 18 ו- 3 חודשים. לדידי, גם שלא מדובר למי שביצע את העבירה המיחסת לו בהיותו קטן, הרי שמדובר למי שמהותית, יכול בהחלט להימנות עם הקבוצה שיודה בפסיכה כקבוצת ה"בגירים הצעירם". אמן, אין לקבוע כי בגדירת עונשם של הנמנימים עם קבוצה זו יש לשקל שיקולים זרים לאלו של קטינים, ואולם על בית המשפט בಗזרו את עונשו של "בגיר צער" ליחס לגלו משקל ממשמעות. במסגרת זו על בית המשפט לשקל בין היתר, את קרבתו לגיל 18 בעת ביצוע העבירה, ואת הקשי הכרוך בשシアת מסר הנבע בעיקר מהמאפיינים התפתחותיים והקוגניטיביים בגיל זה, ואת השפעתה של הרשעה על שיקומו ומצוותו הנפשי - כאשר מחקרים רבים הראו כי הנזק הפסיכולוגי שגורם עונש מסר על קבוצת הבוגרים הצעירם חמור מהשפעתו על בוגרים מעל גיל 25, ודומה בהרבה להשפעתו על קטינים (ראו והשוו לעניין זה: ע"פ 13/4605 פלוני נ' מדינת ישראל ו ע"פ 12/7781 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים המשפטיים)).

32. המחוקק יצר מבנה מדורג, שבו ככל שגילו של הנאשם צעיר יותר, כך יהווה הדבר שיקול משמעותי יותר להעדפת שיקולי השיקום על פני שיקולי ההרתעה והגמול. דומה, כי שיקולי השיקום מקבלים משנה תוקף, כאשר גילו של הנאשם קרוב לגיל הקטינות ולפנוי פרושים כל חייו, עוד בטרם עלתה בידו להוכיח פגיעה קונקרטית בעיסוקו ובמשליך ידו בשלב כה מוקדם בחיו, ובטרם הבשיל Dio לגבש את נתיב חייו המקצועים (ראו והשוו: ע"פ 12/8480 בלצאו נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים המשפטיים)).

הרשעה - הכלל

33. על פי ההלכה הפסוכה (אשר לא שונתה בעקבות תיקון 113 לחוק העונשין), משוהה ביצועה של עבירה יש להרשיء את הנאשם, וסיום ההליך המשפטי ללא הרשעה יעשה רק במקרים חריגים, בהם היחס שבין חומרת העבירה לבין הנזק הצפוי לנאשם מן הרשעה, אינו סביר.

ברע"פ 11476/04 מדינת ישראל נ' חברת השקעות דיסקונט בע"מ, הדגיש בית המשפט העליון כי:

"**כלול, ביטולה של הרשעה במערך הענישה בפליליים הוא עניין חריג שבחריג, המתאפשר במקרים מיוחדות... על פי העיקרון המשפטי הרווח, קיומה של אחריות בפליליים לביצוע עבירות על החוק מחייב הרשעה וענישה כחלק מאכיפת הדין, כנגזר ממטרות הענישה, וכנדרש מיישום עקרון השוויון של הכלל**

בפני החוק. בהתקיים אחראיות פלילתית, סטייה מוחות הרשעה וענישה היא, על כן, עניין חריג ביותר. ניתן לנköוט בה אף במצבים נדירים שבהם, באיזו שבן הצורך במימוש האינטראס הציבורי באכיפה מלאה של הדיון, בין המשקל הרואוי שיש לחתן לנسبות האינדיידואליות של הנאשם, גובר בבירור האינטראס האחרון".

34. זאת ועוד, בפסקה המנחה בשאלת ביטול הרשעה נקבע כי ביטול הרשעה מותנה בהצבר שני גורמים: האחד על הרשעה לפגוע פגעה חמורה בשיקום הנאשם והשני, סוג העבירה מאפשר ביטול הרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים (לענין זה ראו: ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל וע"פ 2513/96 מדינת ישראל נ' ויקטור שמש (פורסמו במאגרים המשפטיים)).

בע"פ 2083/96 הנ"ל ציין כבוד השופט לION כי אי הרשעה תבוא במקום בו בית המשפט ישוכנע כי שיקולי השיקום של הנאשם מסוימים שבפנוי, גוברים על האינטראס הציבורי הנובע מחומרת העבירה והאפקט הציבורי של הרשעה.

35. כבוד השופט לION מונה בפסק הדין את שיקולי השיקום, המנחים בדרך כלל את שירות המבחן להמליץ על עונשים ללא הרשעה ואלה השיקולים:

"א) האם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאשם; ב) מהי חומרת העבירה והנסיבות שבאה בוצעה; ג) מעמדו ותפקידו של הנאשם והקשר בין העבירה למעמד ולתפקיד; ד) מידת הפגעה של העבירה באחרים; ה) הנסיבות שהנ帀ט את הנאשם עברו עבירות נוספות; ו) האם ביצוע העבירה על ידי הנאשם משקף דפוס של התנהוגות כרונית, או המדווח בתנהוגות מקרית; ז) יחסו של הנאשם לעבירה, האם הוא נוטל אחריות לביצועה, האם הוא מתחרט עליה; ח) משמעות הרשעה על הדימוי העצמי של הנאשם; ט) השפעת הרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם. שיקולים אלה, בלי שיהיו ממצאים (ההדגשות אינן במקור - נ.ש.מ.) מקובלים עליי, כאחד הגורמים שיש להבאים בחשבון בהחלטה בדבר **תוצאות הרשעה**".

36. יכולה מתחזקיי שירות המבחן מדובר בצעיר בעל נסיבות חיים מורכבות, שחרף הקשיים שחוווה במהלך חייו, ובכלל זה גודלו בהדרדרותם האב, בהיות האב מכור לסמים ונתן מאחורי סורגי ובריח לתקופות ממושכות, השיכיל לגיס כוחות ולהשתלב במסגרת שבלמו התדרדרותם, תוך שגילה יכולות ושאייפות רבות למש הפוטנציאלי הגלום בו. הוא סיים 12 שנים למדוד והמשיך לשנה י"ג בלימודי חשמל, הפגין יכולות למידות גבוהות, תוך שתואר על ידי מורים כתלמיד רציני המשקיע מאמצים רבים. הנאשם השתלב בשנים האחרונות בשוק העבודה, עבר ניתוח לקיצור קיבת לאור המוטיבציה הגבוהה שהביאה לשירות צבאי, משקיע מאמצים רבים לייצב את חייו, וושאך להתפתח ולהתמקד במסגרת התעסוקתיות והלימודיות.

37. ממידע שהגיע לשירות המבחן מנהכי הקבוצה הטיפולית לעצורי בית עלה, כי הנאשם הגיע למრבית הפגישות הטיפוליות, עם הזמן נפתח בקבוצה והחל לשתף מעולמו הרגשי, מילדיותו, מעברו מקשריו עם אביו והkowski לגודל בצל אב המרצה עוני מאסר ממושכים. הנאשם שיתף פעולה באופן מלא בטיפול וניכר כי הפיק ממנו תועלת. להתרשמות גורמי הטיפול, לנ帀ט פוטנציאלי ל��פקוד תקין בעtid וכי הוא עורך מאמצים רבים לעבר קידומו העצמי.

38. לא התעלמתי מהתרומות השירות בתפקידו הקודמים לפיה, הנאשם הציג עמדה מטשטשת ומצומת בנוגע
עמוד 10

למעורבותו בעבירה; קשיי של הנאשם בהתבוננות ובביקורת דפוסי התנהגותו המופנים בו ואשר היו את המצע לביצוע העבירה; קשיי של הנאשם להתמודד באופן מוקדם במצבים בהם נחלשים כוחותיו; וכי נשקפת מן הנאשם מסוכנות להישנות התנהגות פורצת חוק בעתיד וכי הוא זקוק בשלב זה בחיו למסגרת תומכת ומצבת גבולות.

39. יחד עם זאת, התרשםתי כי הנאשם חרב נתוני הפתיחה המוחלשים, והעלויות והירידות שידע בקשר עם שירות המבחן עשוה כברת דרך לעבר שיקומו ובכלל זה, עובד במקום עובודה מסודר, סיים את לימודיו בתחום החשמל וمبיע מוטיבציה גבוהה להתגיס לצה"ל. לדידי, המוטיבציה הגבוהה שהביע הנאשם לניהול אורח חיים תקין- העובדה כי סיים 13 שנות לימוד, המאבק שהוא מנהל למען גיסתו לצה"ל, התגייסותו באופן מלא להיליך הטיפולי, לכלים שרכש במהלך הטיפול, ולנכונותו להמשיך ולשתחף פועלה בהיליך הטיפולי במסגרת שירות המבחן - מהווים פריצת דרך בחיו ועוגן להיליך שיקומו.

40. זאת ועוד, לא הצלמתי מכך כי מדובר בנายם נעדך עבר פלילי אם כי, בעברו שני רישומים ללא הרשותה: האחד, משנת 2009, בעבירות תקיפה והחזקת סכין והשני, משנת 2012, בעבירות שוטטות, במסגרתם נדון הנאשם לחתימה על התcheinבות להימנע מביצוע העבירה.

41. אכן, על דרך הכלל, אין מקום לשקלל הימנעות מהרשותה בעניינו של הנאשם אשר בית המשפט נמנע מהרשעתו בעבר. ואולם, ככל זה יכול להיות חריגים, במקרים המתאים, ולא ניתן לשלו אפשרות זו מניה ובה.

42. התנאים להימנעות מהרשותה הותוו לראשונה באופן מסודר בהלכת כתוב כאשר אחד התנאים הינו, כי הנאשם לא הסתבר ביצוע עבירות פליליות בעבר. ואולם, עיון בפסק הדין מגלה, כי עסקין באחד מן השיקולים ששקל בcourt המשפט מתוך רשות שיקולים, שאינה בגדר רשותה סגורה.

43. זאת ועוד, אין כל בסיס חוקי הנוטל מבית המשפט את סמכותו להימנע מהרשותה נמנע מהרשותה בעבר, אם כי ברור שעניין זה יעשה בהזירות יתרה, תוך התחשבות בכל מקרה ומקשה על פי נסיבותו ולאורו של תיקון 113 לחוק העונשין (ראו לעניין זה: נגה שמואלי, מאיר וארון שורץ, "הרחבת מעגל הננים משל"צ לא הרשותה - לא רק למי שלא הורשע בעבר", חוברת הסוגור 52, יולי 2001 ות"פ (שלום קריית גת) 58296-02-13-[מ"י נ' אטנילוב \(29.9.14\)](#) ות"פ (שלום קריית גת) 31963-02-13-[מ"י נ' בוקובה \(5.10.14\)](#)).

44. לצד האינטראס הציבורי הדורש עונישה מוחשית ומרתיעה בעבירה אותה עבר הנאשם אשר זכה כבר בעבר להתחשבות במצבו, תוך שבית המשפט נמנע מהרשותה, יש לזכור ולהזכיר כי העונישה גם לאחר תיקון 113 היא לעולם אינדיידואלית:

ראוי לעניין זה הדברים שנאמרו בע"פ 433/89 **אטיאס נ' מדינת ישראל וברע"פ 3173/09 פראגין נ' מדינת ישראל** (פורסמו במאגרים המשפטיים) :

"**זאת תורה הגישה האינדיידואלית בתורת העונישה המקובלת علينا כקו מנחה בסוגיה קשה וסבוכה זו של העונישה ומטרותיה, ואין אנו רשאים "להקל" על עצמנו ולהחמיר עם הנאשם, מ תוך הסתמכות על**

הנימוק והחשש שמא הקלה בנסיבות מסוים הראוי לכך ישמש תקדים לנסיבות אחרים שאינם ראויים לכך.
חזקת על בית המשפט שידע להבחן בין מקרה במקרה לגוףן של נסיבות ולעיצומם של דברים".

45. לדידי, השיקולים הפרטניים במקרה זה מצדיקים הקלה משמעותית בעונשו של הנאשם וסתיה ל开拓 מהמתחם שקבעתי לעיל, על אף חומרת מעשיו וחurf העובדה כי בית המשפט נמנע בעבר מהרשעתו. נסיבות המקרה, כعلילה מתסקרים שירות המבחן וביחוד הרצון הכן שהפגין הנאשם לשיקם את חייו ולהעלותם למסלול נורמטיבי - תוך מאיץ ניכר, שאיננו מובן מלאי כל בהינתן - נסיבות חייו המורכבות והסבירה בה גדל - המתים את הCEF להעדרת השיקול השיקומי.

ראו והשו לעניין זה הדברים שנאמרו ברע"פ 362/14 נאשף נ' מ"י (פורסם במאגרים המשפטיים):

" .. בהקשר זה אני מוצא לנכון בעיר עוד כי **שיקולי שיקום** הם, אמנים, בעלי מעמד חשוב עת מazon בית המשפט בין **שיקולי הענישה**, הגמול וההרעה, במלאת גזרת הדין. במקרים שבהם נרתם הנאשם להליך שיקומי, או מראה נכונות כנה לעשות כן (הדגשות אין במקור-ג.ש.מ.) - עשויים **שיקולי השיקום** אף לגבור על **שיקולי ההרעה והגמול** (ראו: דברי חברי, השופט א' שהם, ברע"פ 3711/13 הושיאר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבז] (16.7.2013)). ואולם, התחשבות בשיקולים אלה נתונה לשיקול דעתו של בית המשפט והוא איננה בגדר חובה, גם לאחר תיקון 113 לחוק העונשין. בית המשפט יטה לבקר את **שיקולי שיקומו** של הנאשם על פניו **שיקולים אחרים** כאשר הוא משתכנע כי הנאשם השתתק ושינה את דרכיו, או כי קיימים סיכוי ממשי לשיקומו, וכך הוא "במקום שנראה עיקבי הליך השיקום שבו מצוי המבקש - המערער" (ראו רע"פ 8665/12 בראנה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבז] (2.5.2013)) - ואילו השמות של הנידון אחורי סוג ובריה עלולה לאין את ההליך השיקומי, או לפגוע בו באופן ניכר".

46. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ועינתי בתסקרים שירות המבחן אשר הוגש בעניינו של הנאשם, שוכנעתי לא בלי התלבטות, כי במקרה זה נמנה בוגדר אוטם במקרים חריגים עליהם מדברת הלכת כתוב מצדיקים סטייה מן הכלל לפיו נאשם שעבר עבירה יורשע בדיינו לאור **שיקולי שיקום**. ערכית האיזון בין האינטרסים הציבוריי בהרעתה, הגנה על בטחון הציבור והכרח להילחם בעבירות הסמיים לבין האינטרסים הציבוריי והאישי בשיקומו של הנאשם איננה מלאכה קלה כלל ועיקר.

47. יחד עם זאת, בנסיבות הייחודיות של מקרה המונח לפני, לאור פוטנציאל השיקום המשמעותי של הנאשם, למופיעינו כ"ביר צעיר", לחוף הזמן מאז בוצעה העבירה, להירטומו של הנאשם חרף הקשיים, להליך טיפול במוסגרת שירות המבחן ולהתרומות השירות לפיה, הרשותו בדיון עלולה לסקל את תכניותיו של הנאשם להתגייס לצבא, לניהר אורח חיים תקין ולהשתלב בחברה ולהשתלב בחברה ולהתרומותיו לפיה, הנאשם נטל אחריות על עצמו, הביע חרצה בגיןם, וכי להליך המשפטי אפקט מרתייע ומצביע גבולות עבורי - אני סבורה כי יש מקום בזה הפעם לתת לנאים הזדמנות אמתית לחזור למوطב ולעורר שניי בחו"ל לעבר שיקומו, כאשר הכוונה הטיפולית שזכה לה והכלים והמיומנויות שרכש במסגרת הטיפול יסייעו לו עדו להתמודדות עם מכלול קשייו - ולהסתפק בקיומה כי הנאשם ביצע את המוחץ לו בכתב האישום ולהימנע מהרשעתו בדיון, כאשר ברוי, כי הרשעה עלולה לפגוע בנאים שהינו צערם בימים שלפני פרושים כל חייו וזאת חרף העובדה כי טרם עלה בידו להוכיח פגיעה קונקרטית במשלח ידו בשלב כה מוקדם בחו"ל ובטרם הבשיל לגבש את נתיב חייו המקבוצים.

48. לדידי, המסגרת הצבאית אליה נושא הנאשם את עינוי מזה זמן רב, ומגלה מוטיבציה גבוהה להשתלב בה, שאינה בוגדר מוטיבציה מילולית חיצונית שנאמרת אל החוץ אלא, המדבר במוטיבציה פנימית, כנה, הבאה לביטוי - בנוכנותו של הנאשם לעבור מהפרק בדמותו ניתוח לקיצור קיבה על מנת לעמוד בסטנדרטים הנדרשים להשתלבות בה - תהווה מסגרת תומכת ומחדדת גבולות עבورو, ההולמת את צרכיו הייחודיים כתוב בתפקידו שירות המבחן.

ג.6 העונש המתאים לנאים:

47. אמנם, מצאתי להעניק משקל לאמור בתפקידו שירות המבחן ולהמלצתו בדבר הימנענות מהרשעה אף לא מצאתי לאמץ את המלצתו בדבר העונש. לא לモתר לציין כי המלצה שרות המבחן כשם היא, המלצה שאינה מחיבת את בית המשפט אשר אמון על בחינת אינטראסים רחבים מלאה שבודן שרות המבחן עת מגבש הוא את המלצתו, ולבית המשפט נתונה האפשרות שלא לקבל את המלצה במקרה המתאים.

48. בבואי לגזר את עונשו של הנאשם ובהתאם לסעיף 40(ב) לחוק, מצאתי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקול שיקום ולהתחשב בהודאת הנאשם, הודהה שיש בה משום קבלת אחירות וחיסכון בזמן שיפוטו יקר; בעובדה שזו הפעם הראשונה בה עומד הנאשם לדין כבוגר; במאציו של הנאשם לחזור למوطב; בנסיבות האישיות של הנאשם כפי שפורטו בהרחבה בתפקידו שירות המבחן; בחילוף הזמן מאז ביצוע העבירה; בגיןו הצער של הנאשם בעת ביצוע העבירה; בפגיעה של העונש וההרשעה בנאים ובמשפחותו;

כן נתתי דעתך לשיקולים של הרעתה היחיד והרעתה הרבים.

בהתחשב בכל אלה אני נמנעת מלהרשיע את הנאשם ודינה אותו לעונשים הבאים :

א. הנאשם יחתום על התchiebot כספית על סך 10,000 ₪ ללא לעbor עבירה בה הודה לתקופה של שנה מהיום. אם לא תיחסם התchiebot תוך 7 ימים, יאסר הנאשם ל- 10 ימים.

ב. ניתן בזאת צו של"צ בהיקף של 300 שעות.

הובירה לנאים חשיבות שיתוף הפעולה עם שירות המבחן בביצוע עבודות השל"צ ומשמעות היעדר שיתוף הפעולה.

העבודות תבוצענה במתנ"ס שפירא באשקלון.

ד. מטילה על הנאשם צו מבחן של שירות המבחן למשך שנה מהיום.

העתק מגזר הדין בדחיפות לשירות המבחן.

ניתן בזאת צו להשמדת המוצג - , בכפוף לחלוף תקופת הערעוע.

זכות ערעור תוך 45 ימים מבית המשפט המחוון.

ניתנה והודעה היום י' איר תשע"ה, 29/04/2015 במעמד הנוכחים.

נגה שמואלי-מאיר, שופטת